

Flaaden, havde vi ogsaa den samme Brug for Søbefæstningen, ja jeg kan endogsaa ikke see rettere, end at vi havde endnu mere Brug for den. Forfaaibdt imidlertid Meningen er — og det kan jo ogsaa være — at vi nu skulde standse paa en saadan Maade, at vi skulde begynde at afvæbne, ja da kan jeg ikke sige andet, end at det jo vilde være helbigt, vilde være glædeligt, om vi — det danske Samfund — for Diebliffet levede i det større europæiske Samfund under saa behagelige, under saa rolige, normale Forhold, at dette var en Mulighed. Men saaledes som Forholdene nu engang ere, hvor den bevæbnede Fred er det, der gjælder Verden om, hvor Alle væbne sig til Tænderne, kan det ikke nytte Noget at stole paa den ydre Verdens Barmhjertighed, Medlidenhed eller Retfærdighed, men man kan til Syvende og Sidst kun stole paa sig selv og paa Vorherre, og naar det nu er Ens faste bestemte Villie at gjøre Sit til at hævde det, vi have tilbage af vor Selvstændighed, maa man ogsaa, forekommer det mig, ville Midlerne dertil, selv om de ere dyre.

Krigsministeren: Jeg skal ikke opholde det høie Thing ved at forlænge denne Discussion. Jeg har med megen Tilfredsstillelse hørt paa de Foredrag, som her ere fremkomne mod det Endringsforslag, der gaaer ud paa ikke at bevilge Midler til en tidsvarende Bestyrelse af Søforterne. Jeg troer, at man maa være de ærede Forslagsstillere Tak skyldig, fordi de have fremkaldt saa tilfredsstillende Udtalelser fra to Sagkyndige her i Salen. Naar jeg har lyttet til Foredraget fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst) og nu senere fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), maa jeg oprigtig talt tilstaae, at jeg Intet veed at tilsjøe. Det forekommer mig, at Emnet er behandlet saa fuldstændigt og med saamegen Sagkundskab, som det er muligt, her i Salen. Jeg skal altsaa i den Henseende fuldstændigt berolige mig, og der er kun een Bemærkning, som jeg endnu skal tillade mig overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder), og det er, at netop naar man ønsker, at Flaaden skal komme til at opfylde

sin Bestemmelse, er det af Vigtighed at sætte Søforterne istand til at opfylde deres. At Søforterne kunne beskytte Kjøbenhavn, er den allerførste Betingelse for, at Flaaden kan handle frit, thi, naar Søforterne ikke ere istand til at opfylde deres Bestemmelse, er Flaaden bunden her. Vi have ogsaa, om jeg ikke feiler, allerede Erfaringer herfor fra sidste Krig, thi det, at Kjøbenhavn ansaaes for sikret, satte Regjeringen istand til at benytte Flaaden med Frihed. Der er altsaa for dem, der interessere sig for Søforsvarets og navnlig for Flaadens Virksomhed, en stærk Opfordring til at sætte Søforterne istand til at opfylde deres Bestemmelse. — Indretningen af Frederiksberg Slot til at modtage saavel Officereskolen som Eleveskolen har mødt endeel Modstand her i Salen, og det er navnlig blevet meget anbefalet at opsætte at tage Bestemmelse herom for at kunne tage alle de vedkommende Forhold, navnlig Garniseringsforholdene i Kjøbenhavn under fornøjet Overveielse. Det forekommer mig nu, at hele denne Betragtning gaaer i en uheldig Cirkelgang. Jeg tør vel beraabe mig paa, at siden jeg har forestaaet Krigsbestyrelsen, har jeg Intet forsømt for, at de Resourcer eller Indtægter, som det muligvis afgang af mig at forstaae Statskassen, ogsaa kom til at flyde. Det er lykkedes mig at faae Demarcationsliniespørgsmaalet afgjort, og dets Løsning er nu i en tilfredsstillende Gang, saa at det lader sig forudsee, at der vil indkomme Noget saavel for Erhvervelsen af Byggefriheden som eventuelt ved Salg af Grunde af Kjøbenhavns Befæstning. Jeg har ogsaa gjort mit Yderste for, at det Krigsmateriel, som kan undværes, bliver bortsolgt for Statens Regning, ligesom det vedblivende er mit Dunst og min Bestræbelse at kunne afhænde nogle af de militaire Bygninger her i Staden. Men for at kunne gjøre dette, maa man følge en fornuftig Plan og begynde paa eet Sted. Naar det her er foreslaaet at indrette Officer- og Eleveskolen paa Frederiksberg Slot, kan der ikke være nogen Tvivl om, at jo disse Skoler skulle være og blive i Kjøbenhavn, og at der ikke kan være Tale om senere at flytte dem andetsteds hen. Dette maa jeg ansee for definitivt afgjort, og man kan altsaa ikke af den Grund have Betænkelighed ved dette Forslag, men naar